

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVI брой 62 (1365)

Търново, събота, 21 май 1960 г.

Цена 20 ст

ПЪЛНО ОДОБРЕНИЕ НА СЪВЕТСКАТА ДЕКЛАРАЦИЯ ГНЕВЪТ И ВЪЗМУЩЕНИЕТО НЕ СТИХВАТ

Из целия окръг продължават събранията на трудещите се, които одобряват съветската декларация и призовават на позорния съдебен американски агресор. Поток от телеграми се отправя към Съветското посолство в София, към М-вото на външните работи и към Националния комитет за защита на мира.

НА ТРЪНЛИВАТА КРУША — ЗЪЛ ПРЪТ

Бай Генчо Стоянов е един от машината градичани, които са били във Франция. След пристигането на Н. С. Хрушчов в Париж за съветското посолство на най-високо равнище бай Генчо бе особено разговорлив. Той да заговорим с него и ний кой се обадил: „Я кажи какво ще решат“. В пророчи не вярвам. Сам не пророчувам. Изходът ще бъде, но знам едно — за криво колело прав път няма. А онези там, зад океана, са бегот от криво колело. Те са съвсем обкръжани и не знаят коя посока да държат. Готвят се за съвет-

С ненавист към агресорите

Кратки, но наситени с много чувства и настроения преминаха организираният митинг на 19 и 20 май в жп възел — Г. Орхивица. Следят от локомотиви и влакове, оставили оксигенната горилка, спрели струга, стоици омазани ръце на машинисти, огньари, шлосери и спирачи като едно се влигат и одобряват политиката на СССР, изразена в декларацията, която др. Н. С. Хрушчов направи в Париж.

С потъмняло от гняв лице партийният секретар при локомотивното депо Ст. Савов говори пред митинга за агресорите. „С лъжа, с лицемерие и шпионаж американците попречи на тъй желаното от всички честни хора съвещание на високо равнище“.

Протесни събрания се състояха и във II участък на Ремонтната секция, и на работниците при 9 жп секция — Г. Орхивица, ДАП — клон Елена.

Навсякъде работници и служители приеха телеграми, в които безрезервно подкрепят декларацията на ръководителя на делегацията на Съветския съюз в Париж Н. С. Хрушчов и осъждат налудничавата политика на правителството на САЩ.

(По дописки на: Ст. Кузов, Хр. Карачев, Иван Н. Филипов и К. Василев)

Гнусим се от позорните им дела

Пресни са още чувствата на надежда и вяра, с които милионите честни хора по света очакваха Парижкото съвещание. Но то не се състоя. Провалиха го войнствените, търговците на човешкия живот, алчните предстатели на жестоко властостолбене на капитала и неспетните печалби. За тях е нужно в света да има напрежение и въоръжаване, да има повече човешка неволя, да няма мир и мирно творчество. Човек не може да си представи с каква дебелина наглост те твърдят, че са прави. В същото време изпитвам чувство на радост, че те сами се злепоставят и демаскират пред очите на цял свят.

Дим. ПЪРВАНОВ
зам. брига. ир. с. Сухиндол

„Чети, тя сяпото окато прави!“

Тя, българската книга, е била светилник за всички времена от нашата история. Черноризец Храбър, Константин Преславски и Йоан Екзарх още в древни времена чрез книгата провъзгласяват славата на нашата култура и изкуство. По-късно по време на турското иго Паисий Хилендарски намери най-силно средство с нея да се обърне към българския народ да не се срами от своя род и своя език. В периода на капиталистическата тирания фашистките палачи паляха на кладил прогресивната книга. Но те не успяха да угасят нейната светлина. Буржоазната власт забрани честването на празника на братята Кирил и Методий, но студентството скъса полицейските кордонни с викове: „Долу хитлеристките палачи! Да живее свободнотолюбивото славянство!“

По време на съпротивителното движение книгите на Ботев и Смирненски, на Маркс и Енгелс, на Ленин и Маяковски се пренасяха нелегално, четяха се тайно и крепили духа на българския народ в борбата му за свобода и социализъм. Такова значение имаше

служачите от ВВВУ „В. Левски“ — Търново отдават на българската книга. Те разбират в цялата дълбочина и същност мисълта на Горки, че две сили са действували най-много за издигането на човека: наука и изкуството — и тези две сили са събрани в книгата.

Затова ВВВУ „В. Лев-

дейност със забелязала, че най-редовните ми читатели по-добре се развиват, растат в живота, издигат се като достойни граждани. Мисля, че голяма степен заслуга имат и книгите, които са прочели от нашата библиотека.

Най-верен другар на курсантите и школьниците в напрегнатите дни на изпит-

Пред светлия празник — 24 май

ски възторжено чествуват нейната седмица.

Нагледната агитация за книгата в училището е хармонично разцфтяла заедно с пролетните цветове. В помещението привличат вниманието стенелестове и плакати. З часовете за културно-масова работа се изнасят интересни беседи и доклади за празника на писмеността. В библиотеките броят на читателите е увеличен. Библиотекарката Вера Ковачева от Дома на Народната армия, която повече от 12 години работи с жар и усърдие на това благородно поприще, казва:

— От многогодишната ми

Прочутите кофражисти на Съби Пенев

Пръста от изкопите не разчистена, арматуристите-недо-статъци.

Ала брулени от ветрове и дъждове, пърлени от мраз и пек, те не се отчаяха пред порога на тоудностите и с любов поеха работата си.

„Ние не чакаме нищо на готово. — казва бригадирът бай Съби. — По закон и от опит знаем, че за работата си строителът трябва да воюва. Аз съм особено упорит и не отстъпвам. Изпитвам радост само когато стрелбата расте“.

Теми думи на знатния строител не са пресилени, а правдиво изразяват отвърдлата воля и вяра, копнежите и възжеланията на хората с грубите длани.

Удивителните производствени успехи на бригадата

НАШИЯТ Репортаж

са резултат и на сплотеността и здравата работническа дружба между кофражистите. Учат се и си помагат един друг, правилно разпределят работата си и с желанието усвояват тънкостите на професията. Никола Донев, Цонко Косев, Пенчо Атанасов и Кирил Дончев вече и без помощта на инженерите и бригадирата разчитат и претворяват детайлите на работните планове.

Ето го бай Съби, бригадирът. Едър, широкоплещест здравеняк, мълчалив, но подвижен и поривист в

работата. Нещо е възбуден, не го сдържа на едно място. Групата си е разделил на три. Един довършват стряхата за покрива на кота 29.30, други вържат кота 13.75 на машинната зала, а под непосредственото му ръководство се разкрояват колоните на втория етап. Всички изпълняват нормите си над 250 на сто. Дали са дума да завършат кофража на разширението два месеца предсрочно, Сетне ще хванат канчоците, местирините и ще почнат да мажат.

Обещанията им са дръзки, делата — смели, а успехите — знаменателни! Нищо не може да ги спре. За тях трудностите са стъпалата, а свистенето на вятъра — приятния звън на новия живот!

Г. ГРЪНЧАРОВ

На строежа на новата ТЕЦ нощта е била ден. Само смяната смяна сменява. По тесните стълби към върха на кота 29.30, където се развива преходното червено знаме „Бригада първенец“, червото се изкачат кофражистите на Съби Пенев, Миг и в приятна хармония с многообразния шум на бетонобръскачите и машините припрано заехватват тесните им. Трудовият ден на изтъкнатите строители започва.

Бригадата се роди в разгара на социалистическото строителство в Димитровград. И повече от десет години тези прочути дриновски майстори не слязоха от строителните скелни на родната. Младостта им премина през огромните корпуси на химкомбината „Сталин“, содовия завод „Карл Маркс“ в Дебеля, автобазата в Троян, избите в Перущица, Русе и много други обекти.

Не грижата за препитаване от миналото, а строителните повели на нашето време ги доведоха и на строежа в Държавни захарни заводи.

Мразовити вяха януарските дни. Леден вятър звънеше по лицата и ръцете им.

Топла изява на братската дружба

Завчера перонът на гара Горна Орхивица беше залит от много народ. В ръцете на голяма част от посрещачите ухаеха букети от майски цветя. Всички са в трепетно очакване. И ето, като електрически ток, сред множеството премина шепот:

— Идва! Идва!

След малко по шести колелов в гарата влезе обикнат със светски и български знамена. Влакът на мира, с който пътуват 287 активни борци за мир от всички кълчища на просторната съветска страна. Те ще престоят в Родина три 10 дни и на 25 май ще гостуват в Търново.

Влакът плавно спря. От вагоните наскачаха пратениците на миролюбивата страна. Започнаха братски поздравления. Бившата партизанка Русана Палаузова обяснява на своята нова позната, че това, което с думи не можем да кажем, сърцата ни ще подскажат. Председател на Градския комитет на Отечествения фронт

Н. Николов се обърна към скъпите гости със сърдечен приветствие и ги поздрави с българското: „Добре дошли!“ Развълнуван отговори другарят Вершинин. Букетите цвеля преминаха в ръцете на гостите в израз на нашата неуяхваща любов към освободителите. Останалите минути до тържването на влака протекоха

в приятеляване, размяна на адреси.

Влакът потегли. Откъм вагоните, откъм перона волюно се размахваха ръце. И изпращачи, и гости поривисто викаха: „До свидание!“, „До свидание!“

В нанизата на събитията това бе още една топла изява на българо-съветската дружба.

ПЕЧЕЛЯТ МЕХАНИЗАТОРИТЕ ОТ МТС — БЯЛА

Четвърта година колективите на МТС в Г. Орхивица и гр. Бяла, Русенски окръг, са в съревнование.

За миналата година победител бе Горна Орхивица. Ала през тази пролетна кампания механизаторите от гр. Бяла работиха по-добре и спечелиха първенството.

На събраниято в гр. Бяла си обясниха съревнование комбайнерите от двете стаици за срочно и без загуба прибиране на реколтата.

Двата колектива ще водят борба през цялата година.

Победителят ще получи магнетофон.

И. Начева, дописник

Послушай Седмичката на българската книга, в чест на 24 май и във връзка с теоретичната конференция „Изкуството като форма на обществено съзнание“, Градският народен съвет, Градският комитет на Отечествения фронт, Домът на Народната армия и читалище „Надежда“ в Търново осаннизираха завери литературно четене. Поед гражданството в Дома на Народната армия писателите Паулина Станчева, Стефан Станчев, Станислав Сивриев и Николай Кирилов и членове на литературните кръжоци в Търново и Г. Орхивица и на каишети на младия писател в Русе прочетоха свои творби.

Снощи в кино „9 Септември“ Търново се състоя сърдечни срещи между кинозрителите от Търново и създателите на българския филм „Хитър Петър“.

След проекцията на филма на сцената излязоха Стефан Саранджиев, режисьор на филма, Вълчо Дриганов, директор на продуцията, Румяна Шипковска (Росица), Анастасия Бакърджиева (Калина) и Рачко Ябанджиев (Хитър Петър).

Зрителите споделиха свои мисли във връзка със сполучките и недостатъците на филма.

Премиерното представление за Търново на държавния цирк „Родина“ се състоя снощи. Циркът излиза с международна програма. Показана бе и първата българска масова оперета на лълове. Циркът ще гостува в Търново до 24 май.

Любен КАНТАРЕВ
майор
Лазар РАЧЕВ

Указ на Президиума на Народното събрание

(Продължение от брой 61)

Орден „Народен орден на труда“ — сребърен

70. Цоню Кирилов Василев
71. Стойко Георгиев Бонев
72. Петко Василев Тодоров
73. Недялко М. Калпакчиев
74. Димитър Н. Димитров
75. Никола Митев Божков
76. Васил Ив. Кударов
77. Христо М. Пазвантов
78. Любен Маринов Урманов
79. Георги Дрumeв Иванов
80. Деню Съев Денев
81. Рашко Генчев Пенев
82. Стефан Михалев Чочев
83. Йордан Петков Денчев
84. Никола Андреев Мазинков
85. Надежда Златева Галева
86. Димитър Петров
87. Иван Денчев Иванов
88. Иван Стойков Иванов
89. Кирил Хр. Сидеров
90. Иван Борисов Алексиев
91. Никола Стойков Николов
92. Петко Иванов Бакалов
93. Симеон Г. Зарамезов
94. Атанас Величков Ламбев
95. Витан Стойков Витанов
96. Йордан Д. Поликрайков
97. Йордан Гинев Георгиев
98. Цанко Ненов Цанков
99. Надко Кирилова Козлева
100. Стоян Николов Кочев
101. Петър Георгиев Панчев
102. Йордан Димитров Никол
103. Иван Маринов Пейков
104. Радни Недев Илчев
105. Енчо Георгиев Енчев
106. Никола Димитров Хитов
107. Дамян Иванов Дамянов
108. Недялко Ив. Димитров
109. Радко Кънчев Радков
110. Велко Димов Велков
111. Янко Маринов Божанов
112. Йордан Славов Вараджиков
113. Цоню Пенев Пенев
114. Иван Трифонов Милков
115. Стоян Иванов Кударов
116. Михаил М. Михайлов
117. Георги Николов Величков
118. Иван Съев Лесичков
119. Стефан Иванов Василчин
120. Атанас Стефанов Атанасов
121. Сюлейман Ибр. Хафужов
122. Димитър Койнов Койнаков
123. Иван Петров Томеров
124. Йордан Пенев Денев
125. Александър Н. Петров
126. Димитър Ст. Кърджиев
127. Стефан Ил. Крофеджиев
128. Димитър Гатев Михов
129. Алексис Великов Дончев
130. Илия Михайлов Георгиев
131. Христо Т. Бъчваров
132. Георги Добрев Тонев
133. Стефан Петков Маринов
134. Никола Савов Драганов
135. Иван Ал. Паличев
136. Христо Ат. Гоневски
137. Стефан Ст. Недялков
138. Димитър Минчев Димитров
139. Трифон Георгиев Трифонов
140. Иван Цонев Райков
141. Никола Кост. Кударов
142. Петко В. Даракчиев
143. Иван Христов Цонков
144. инж. Йордан Хр. Бъчваров
145. Тодор Г. Пипев
146. Никола Павлов Кацарков

Орден „Народен орден на труда“ — бронзов

1. Йордан Георгиев Енчев
2. Димитър Д. Димитров
3. Георги Цонев Василев
4. Димитър Ал. Петков
5. Йордан Цанков Съев
6. Цанко Ненков Хубенов
7. Господин Такев Ангелов
8. Недю Минчев Йорданов
9. Симеон Ерусалимов Симеонов
10. Русан Русанов Павлов
11. Иван Маринов Гавазов
12. Иван Митев Цанев
13. Ненко Н. Ненков
14. Коста Цвятков Живков
15. Иван Борисов Христов
16. Андрей Дим. Андреев
17. Стефан Стойков Андреев
18. Хараламби Ст. Горанов
19. Георги Коев Генов
20. Божан Митев Семов
21. Петър Георгиев Янков
22. Александър С. Даков
23. Йордан С. Димитров
24. Петко Петков Пашов
25. Димитър Христов Начев
26. Александър Игн. Кънев
27. Иван Трифонов Русков
28. Илия Русев Иванов
29. Пенчо Стефанов Кънев
30. Денко Проданов Денков
31. Пею Маринов Ганчев
32. Антон Стойков Лалчев
33. Минчо Томев Христов
34. Николай Великов Колев
35. Антон Спирidonov Дечев
36. Юсеия Каасимов Алиев
37. Миню Филев Колев

Орден „Кирил и Методий“

— I степен

1. проф. д-р Минко В. Русенов
2. Христо Ст. Консулов
3. Никола Н. Шиваров
4. Цанко Янков Цанков
5. проф. Тото Т. Тотев
6. проф. Петър П. Матиков

Орден „Кирил и Методий“

— II степен

1. Мараскева Радославова
2. Анастасия Н. Иванова
3. Димо Г. Грозев

38. Стефан Ал. Конакчиев
39. Димитър Кост. Петров
40. Ненчо Димитров Пешев
41. Нено Стефанов Власов
42. Стефан Ив. Стойков
43. Радко Тодоров Василев
44. Симеон Мар. Симеонов
45. Трифон Ат. Каращанов
46. Георги Христов Ангелов
47. Рашко Стефанов Робов
48. Иван Вълчев Иванов
49. Радослав Ив. Радков
50. Младен Ат. Младенов
51. Георги Ив. Лазаров
52. Дочка Петрова Вълчева
53. Петко Алекс. Петров
54. Марко Пеев Марков
55. Христо Петров Драгоев
56. Ангел Илар. Георгиев
57. Петър Косев Острев
58. Георги Анг. Георгиев
59. Донка Дим. Великова
60. Иван Дим. Доорев
61. Иван Кънчев Славков
62. Стефан П. Женьков
63. Петър П. Петров
64. Панчо Ив. Панчев
65. Христо П. Динев
66. Цоню Вас. Цонев
67. Петко Ив. Стайков
68. Кунка Дим. Ненова
69. Георги Дим. Чунев
70. Недялко Ст. Русанов
71. Йордан Ст. Атанасов
72. Петър Ив. Червенски
73. Братан Хр. Цонков
74. Никола П. Гариндолов
75. Панайот Анг. Христов
76. Кино Илчев Кочков
77. Петър Нед. Господинов
78. Анастас Ив. Димитров
79. Величка Др. Габровска
80. Ангел Лаз. Ангелов
81. Станко К. Станчев
82. Ирмис Ахм. Качакова
83. Стамат Кост. Ченков
84. Стефан Ц. Цончев
85. Христо К. Христов
86. Иван Х. Зидарски
87. Атанас Анг. Иванов
88. Михаил Хр. Димов
89. Петър Ив. Карапанев
90. Георги Якимов Марков
91. Йордан Нест. Йорданов
92. д-р Драган Н. Кудев
93. д-р Михаил П. Чомпалов

4. Стоян Н. Стойков
5. Лазар Ив. Ралчев
6. Йордан Ив. Василев
7. Антон И. Денчев
8. Елена Б. Бочкова
9. Стойко Сидеров Стойков
10. Димитър Ст. Габровски
11. Михаил Хр. Савов
12. Ганчо Мар. Заяков
13. Христо Манолев Христов
14. Костадин В. Горакчев
15. Петко Хр. Конакчиев
16. Паун П. Стойков
17. Мария Поливанова Георгиева
18. Христо П. Андреев
19. Стефан Коев Коев
20. Георги Ив. Тодоров
21. Стоян Ас. Иванов
22. Елена Цв. Стефанова
23. Христо Д. Спиридонов
24. Илия П. Чомаков
25. Симеон Лалев Симеонов
26. Марин П. Иванов
27. Иван П. Игнатов
28. Димитър Мар. Спасов
29. Вълчо Ат. Сариев

Орден „Кирил и Методий“

— III степен

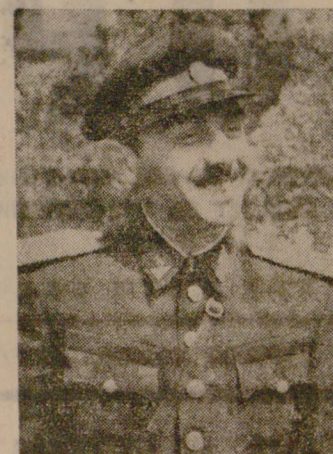
1. Георги С. Беловежов
2. Венета Н. Милова
3. Христина Н. Митева
4. Христо Хр. Шапозов
5. Стефан Хр. Стефанов
6. Йордан Мих. Попов
7. Никола Гостинов Николов
8. Райна Цонева Дончева
9. Стефан Александров Николов
10. Стоянка Ст. Дякова
11. Антон Н. Георгиев
12. Никола Ив. Ненчев

Презиум на Народното събрание

Председател: (п) Д. ГАНЕВ
Секретар: (п) Т. ДАСКАЛОВ

Ордени получиха и служители от Окръжното управление на МВР и офицери от Търновския гарнизон.

КОГАТО РОДИНАТА ЗОВЕ

Вечер. Хубава пролетна вечер. Празник е. Улиците една по една оредват. И все пак градът живее. Минават по тесните улици и от всеки прозорец блика ярка светлина, дочува се неясен говор, музика, смях.

Има обаче други, които тая хубава вечер не са при семействата си. От здрачване до пукване на зората, из улиците оскват стъпки на народния милиционер. От зорния му поглед не избягва и най-малката нередност.

Един от многото, който тая вечер отрано бе заел поста си, бе и младши сержант Иван Гавраилов Йовчев. Не един път му се случило да дежури. Но сега... Така много му се искаше в тая гопла, лунна вечер да бъде с другарката си!

Сега обаче има друг дълг. И на него той е отдал цялото си внимание. В джоба му е снимката на опашен престъпник, който директорът на затвора в Стара Загора лично е донесъл в Търново.

Вече трети път политически престъпник Христо Николаев бяга от затвора. Два пъти той е залавян на границата при опит да премине в чужда държава. Но опитал тук здравата ръка на народната власт, сега е решил, че ще му бъде по-лесно да се укрие във вътрешността на страната.

Ръката на комсомолца напипа снимката. По навик и сега той се отбива в игралната на „Балкантурист“. Тук привидно всичко е спокойно. Около запалени картонграчи са се натрупали музика. Измеждутях зоркото, набито око на Гавраилов забелязва той.

Всичко става мигновено. Другият е изненадан. Той не е очаквал това. Сега няма време да мисли, не може да предприеме нищо. Лицето на милиционера е строго, решително. Престъпникът се предава — вдига ръце. Пак така нехалейно, с умели движения и с помощта на гражданския Витан Витанов е повален на пода. Сега вече и гражданите помагат — дават коланите си, за да се завържат здравите, мускулести ръце на престъпника.

Здраво пила ръката на Народната власт навсякъде. За изменниците на Родината има само едно място. И рано или късно те го намират.

Сержант Иван Г. Йовчев е скромно. Той не обича да говори за себе си. Изпълнил е своя дълг.

Да! Изпълнил и достойно. Затова в дните пред Първи май смелият служител бе награден от Министерството на вътрешните работи с ръчен часовник и повишен в звание сержант.

И сега гражданите срещат по улиците на Търново млад, винаги усмихнат милиционер. Към тях той е учтив, внимателен, но когато дългът към Родината го призове, той е готов да направи всичко, за да защити името, което носи.

П. КАИШАНОВ

Пионерска музейна сбирка

През тази учебна година преподавателят по история Божко Русанов с помощта на група ученици постави основите на музейна сбирка. Почти всички ученици донесоха стари монети, оръжия, накити, изорани някога по нивите или намерени на други места. Група пионери извършиха разкопки в м. Гаджала. Сбирката се обогати.

Сега в две големи витрини на училището „Климент Охридски“, с. Драганово са подредени редицата експонати. Тук са подредени и ръкописи из историческото минало на селото — за бунта на жените от 1918 година, писмото на Г. Бакалов от 1896 г. до БРСДП с. Драганово, първата значка на БРСДП и др.

Т. Желязков, дописник

Из нашите училища пред празника

Голямо е оживлението в нашите училища в дните пред празника на българската народна просвета. В редакцията идват много дописки, в които се разказва за редица прояви сред учащата се младеж.

Учениците от Първо политехническо училище в гр. Търново са се срещнали в читалище „Надежда“ с първенци от ТКЗС „Първи май“ в с. Обединение, шефове на училището. Доклад е изнесъл председателят на стопанството Стефан Петров, след това първенци от стопанството са разказали как работят, разказали са за своята работа

и ученици от училището. Била е изнесена литературно-музикална програма. Хубавата среща завършила с другарска вечеря.

Идва краят на учебната година, за успешното завършване на която усилено се готвят учениците от МТУ — Златарица. Завършили теоретичните занятия вече практикуват в ТКЗС в с. Беброво учениците и ученичките от зимното практически селскостопанско училище в селото.

Пионерите от Върбовка се притекли в помощ на стопанството и оплели 40 декара пшеница, останала в плевели. В трудов ден родителите на децата от училище „Кирил и Методий“ — Свищов съвместно с учителите работили за разпиряване и разчистване на училищния двор.

От Свищов идват и други новини: в Първо политехническо училище се е състояла теоретична конференция на тема: „Мечтите, романтиката и героизмът на младежта“ в града е гостувал хореографският колектив при студентския дом на културата — София; организирана е била и фотозложба, показваща мирното развитие на ГДР и превръщане на милитаристична Западна Германия.

В дописки до редакцията се съобщава и за други събития: за добрата работа на кръжко за обучение на акордонисти в с. Ресен, за писателя „Русалка“, представена от драматичния кръжок при училище „Кирил и Методий“ в с. Овча могила; за родителско-учителска среща в салона на прогимназията в гр. Елена; за уредената обща витрина в чест на 24 май от деветите класове на първо и второ политехническо училище в Свищов; за добре огледен урок от преподавателката Р. Йорданова в десети клас — Свищов; за подготовна вечер на поезията и за добра работа на транспортната читалищна библиотека в Свищов; за резултатите от трудова дейност на средношколците от Свищовското юнор политехническо училище и др.

Своя празник учащите от окръга посрещат достойно.

Иван КАЛЧЕВ

студент в Московския държавен университет

(По дописки от: П. Генов, Н. Петров, Г. Тодоров, Н. Денев, Н. Шалски, К. Василев, Б. Цонев и К. Илиев)

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СЛАВЯНСКАТА ПИСМЕНОСТ — 24 МАЙ

В Двореца на науката

Когато в звуците на марша се вплетат думите: „Уважаеми пътници! Влакът, в който пътувате, пристига в столицата на Съветския съюз град Москва!“, оживлението обхваща всички отстъпва място на едно тържествено мълчание. Някаква невидима сила блъска всички към прозорците. Искат ти се с по-големи подробности да запечатилиш в паметта си пристигането в този прекрасен град!

Това, което най-напред изстрава пред несприемливостта, пътни са очакване очи, е величественото здание на Московския държавен университет на Ленинските хълмове.

От Киевската гара се отправяме към двореца на науката. Централната част на главния корпус има тридесет и два етажа, над които се възвишава петдесет и осем метровата стрела, завършваща със светеща перлътна звезда.

Пред входа, обрнат към центъра на града, се разстига огромен воден килим. Многочислените лилии — фонтани разпръскват струйки кристално чиста вода на най-различна височина. От двете страни на басейна са подредени прожектори. Разноцветната им светлина пронизва падащите бисерни капки.

ци и създава приказна картина. Пресичае просторния Университетски площад. По срещат ни младеж и девойка с разтворени книги — две големи бронзови скулптури. Но на фона на осемте колони, изработени от червен гранит, те ни се струват метри на отделат от трите парадни врати, направени от дъбово дърво и бронз и украсени със сложна резба. Над средната от тях е изваяна цифра, която означава годината на първото отваряне на университетските врати.

Ние сме в Двореца на науката!

Изумени се оглеждаме — навсякъде мрамор, най-различно оцветен, но твърде скромно и изянен. Четири мраморни стълби, покрити с килими, водят на втория етаж. Най-забележителното тук е Актът зала. Сводът на фойейто пред нея е украсен с портретите на най-изтъкнатите дейци на науката. Актът зала е една от най-големите зрители зали в Москва. Има обикновена правоъгълна форма. Двадесет и шест бели мраморни колони оградят партера. На стената зад сцената има грамадна картина, изобразяваща разветви червени знамена на златен фон. От едната ѝ страна са изваяни барелефите на Маркс и Енгелс; от другата — на Ленин и Сталин. Красиви

полилен заливат огромната зала с дневна светлина. В Актът зала преминават най-тържествените минути из живота на Университета: срещи с държавни и обществени дейци, тържествени събрания, празнични концерти; всяка година ректорът на Московския държавен университет връчва на младите специалисти дипломи за завършено висше образование. Оттук започват техният път в живота, който достига до всички възгледи на земята.

На втория етаж се помещава и Домът на културата. В просторното му фойе са поставени скулптурите на Пушкин и Гогол. За тяхността, с която те са изработени, е трудно да се говори. Зрителият зала не е голяма, но е много уютна. Това е превъзходен театър с всички удобства. На сцената му се изнасят представяния както на студентския самоден колектив, така и на различни московски театри.

Неделна част от дома на културата е спортният комплекс. В него влизат голям гимнастически салон, салони по борба, бокс, тенис на маса и др. Обаче закритият плувен басейн, един от най-големите в съветската страна, си остава гордост за студентите — спортисти.

Излизаме от главния корпус на този храм на изкуството и архитектурата. От двете страни на изхода стоят

две скулптурни групи „Младежта в науката“ и „Младежта в труда“. Пред нас се открива просторна цветна градина с четири огромни фонтана. В центъра ѝ е издигнат монументален паметник в чест на основателя на Московския университет М. В. Ломоносов.

Отдадено е зданието на химическия факултет, а отляво на физическия. Това са завършени, архитектурно оформени постройки, но в същото време са неделима част от целия комплекс.

За да се посетят всички помещения на университетта, необходимо е да се направи едно пътеешие от около сто четиридесет и пет километра.

Целият този грандиозен по своите размери и изумително красиво оформен дворец е предоставен на науката.

Невъзможно е да не се свържат големите постижения на съветската наука и техника с Московския университет, основите на който са били положени преди повече от 200 години. Възпитаници на Московския университет са били Жуковски, Пирогов, Херцен, Лермонтов, Тургенев и още много други дейци на науката и изкуството. В наши дни неговите възпитаници славят съветската наука и техника.

И това не е случайно, защото армията на обучаваните се е огромна — повече от двадесет и четири хиляди младежи и девойки от шестдесет националности, в това число представители на всички народно-демократични страни и от много капиталистически държави.

В двореца на науката са създадени всички условия за работа над книгата, за провеждане на най-точни опити в различните области на науката.

По своето съзвездие и техническо усъвършенстване университетската библиотека заема видно място сред книгохранилищата в света. Работите и са запълнени с повече от един милион и седемстотин хиляди тома. Много видни представители на руската и съветската наука, с особена любов, са събирали най-редки издания, за да бъде родният им университет по-богат и по-пълноценен.

Няколко десетки читални задоволяват нуждите на студентите и преподавателите. В течение на по-малко от един час можете да получите всяка книга от централното или книгохранилище. Това се постига с помощта на постоянно движещ се конвейер, усъвършенстван да такава степен, че автоматически сваля книгите на местоназначението им.

Седем етажа заема музей по земезнание. В него като че са събрани и обединени разнообразните природни условия на Великата съветска страна.

Последната дума на техниката е намерила място навсякъде. В химическия факултет, например, могат да бъдат достигнати свръхвисоки температури и налягане до дванадесет хиляди атмосфери. Поражава със съвършените си прибори и физическият факултет.

Учебните аудитории в университета са простор-

ни и светли. В много от тях са монтирани проекционни и киноапарати, спомагащи а по-задълбочено усвояване на знанията.

Времето също играе твърде важна роля в живота на науката. В различните корпуси се наброяват хиляди и петстотин електрически часовника. Сложен електронен механизъм контролира дейността им — винаги показват едно и също време.

Създателите на Двореца на науката са помислили и за най-пълноценната почивка на студентите. В просторното общежитие, влизало в комплекса на университетта, всеки студент живее в отделна обзаведена квартира. На всеки два етажа има гостна стая с мека мебел, телевизор, пиано. На стените са окачени картини на изтъкнати съветски художници. Всяка вечер в гостните цари оживление и веселие.

В Двореца на науката всичко е грандиозно, но скромно и уютно. Трудно е в няколко страници да се опише това, което възбужда и се запомня за винаги.

Всеки, който е имал щастието да живее и се учи в Двореца на Ленинските хълмове, винаги си спомня за него с особена топлина.

Множество телеграми идват в университета в предпразнични дни. В тях можем да прочетем: „Поздравявам родния университет!“ — и това е напълно достатъчно.

Иван КАЛЧЕВ

студент в Московския държавен университет

(По дописки от: П. Генов, Н. Петров, Г. Тодоров, Н. Денев, Н. Шалски, К. Василев, Б. Цонев и К. Илиев)

Днес
на страницата:

- Трудовите хора за-
клепват импери-
алистите
- Конкурс по руски
език
- Разкубавяват се род-
ните селища
- Неуредиците в об-
ществено хране-
не да се отстранят
- След тревогата —
радост
- Пазете живота си
при уличното дви-
жение!
- Върнат от мрака на
религията към
светлия живот
- Вместо труд — неза-
конна търговия

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

Едно
предложение

Хубава проява на българо-съветската дружба

„Люби, цени и знай ве-
ликият руски език!“ — то-
червените си букви над ця-
лата украса в клуба на ко-
митета за българо-съветска
дружба — Търново. В неде-
ля тук от 10 часа сутринта
се състоя окръжен конкурс
за художествено изпълне-
ние на стихове, проза и
песни на руски език. Взе-
ха участие 20 представители
на народните курсове по
руски език в Търново, Сви-
щов и Горна Оряховица.

— Мислехме, че ще
— каза с топъл глас конфе-
рансието, — показват свои
успехи в изучаване на рус-
кия език.

Зареждат се номер след

номер. Първи са курсисти-
те от Свищов. С решител-
ност произведоха гласът на
Виолета Василева от Вече-
рната школа. Тя изпълнява
стихотворението „За мир“.

Нейното горещо желание да
бъде мир на земята се сли-
ва с желанието на автора и
затова така уверено се ре-
дат стих след стих.

А колко нежно и мелодич-
но звучи „Украинская нощ“
в изпълнение на Елена Ан-
дреева! Всички присъству-
ващи са обхванати от очаро-
ванието на неповторимата
украинска нощ. Една пре-
красна картина се сменя с
друга и всеки сякаш чув-
ства топлия полъх на ти-
хата нощ. Елена свършва.

Ръкоплясканията са заслу-
жена награда за едномесе-
чния и труд.

Следващият номер пред-
извиква усмивка по лица-
та. Соня Владимировна та-
ка майсторски изпълнява
откъс от „Женитба“ на Го-
голев, че не можеш да не се
смейеш. Нито една грешка в
произношението. Отлична
бележка се вижда във все-
ки бележник на членовете
на журито.

— Свищовци ще вземат
първа награда. — се чува
шепот.

— Нищо не се знае, ние
също сме се готвили — шеп-
не друг глас, в който се
чувства възбуждане.

Всички се стремят да се
представят добре, защото
обичат руския език — езика
на мира и прогреса.

Иван Събев изпълнява
стихотворението „Ты по стра-
не идешь“. Младият работ-
ник от ДИП „В. Левски“ —
Търново рецитира хубаво.

Ред е на Пенка Китева —
работничка също в ДИП
„В. Левски“. Тя започва
смутено „У мавзолея Лени-
на“, но постепенно гласът
й укрепва и звучи все по-
уверено и по-уверено.

Два часа преминават не-
усетно. Изпълнена е по-
следната песен. Журито
определя наградите, след ко-
ето другарят Иван Димит-
ров — председател на Ок-
ръжния комитет за българо-
съветска дружба поздравя
участващите в конкурса
за тяхното старание и ус-
пехи и награди най-добрите.

Диана СУЛТОВА

Задружен и ентусиазиран е
колективът на комсомолците
животноводци, работещи в мла-
дежкия обект в с. Морва. Те
се грижат за 52 крави от по-
родител „Симента“ и са на до-
ли довели над 36,000 литра
мляко — значително повече от
свещия период за миналата го-
дина.

Снимка: Ал. Ц. чев

За по-голяма сигурност при движението

Голяма е красотата на
Търново. Особено сега през
пролетта, градът посреща
най-много гости. Една част
от улиците в историческо
Търново са стъпаловидни,

други са направени от тур-
ски калдъръм, стръмни и
много неудобни за движе-
ние, особено с моторни пре-
возни средства.

Движението на превозни-
те средства става изключи-
телно по главната улица
на града.

Това наложи на органите
на народната милиция —
КАТ — да потърсят нови
начини за регулиране на
движението, за да се по-
стигне по-голяма сигурност
за целта се изработиха и
поставиха полусферични от-
леда. Отгоре на тях е по-
ставен знакът „Внимание!“.

Той се осветява денем и но-
щем на прекъсване, за да
заостри вниманието на во-
дачите на моторните пре-
возни средства и улесни
движението им.

За подсилване безава-
рийно преминаване е поста-
вен светофар, с който се ре-
гулира движението на пре-
возните средства и пешеход-
ците. От няколко дена све-
тофарът е снабден с авто-
мат и сам регулира движе-
нието. Резултатите от тако-
ва регулиране ще бъдат на-
лице, когато всички участ-
ници в движението спазват
настроенията и безусловно по-
дадените от светофара свет-
линни сигнали.

Автоматичното регулира-
не на движението изисква
още по-голямо внимание,
както от водачите на мото-
рните превозни средства, та-
ка става по тротоарите.

Улиците трябва да се пре-
сичат само по пешеходните,
пътеки, обозначени с бели
павета и бронзови габрери.
Движението на пешеходите
да става по тротоарите.

Само по този начин си-
гурността при движение ще
бъде голяма.

лейтенант Ив. МОДЕВ
автомоторен при Окръжно
управление на МВР — Търново

ПРОВОКАТОРИТЕ СА РАЗОБЛИЧЕНИ

Свикването на съвещание
на високо равнище въве-
що войнствените империали-
стически кръгове. В техни-
те редове настъпи паника —
видите ли войната е загубе-
на вече. И те раздвижиха
своите пионки. Пристъпи се
и към съответни действия.

САЩ започнаха провокатор-
ска разузнавателна дейност
над Съветския съюз. Така
се дойде до първия и вто-
рия шпионски полети. Резул-
татът е известен — пълно
разобличение на войнствените
на САЩ Айзенхауер. Хъртър
и Никсън. Притиснати до
стената от разката и непо-

колебима критика на Н.
С. Хрушчов, те дадоха своите
цинични самопризнания.

При всичките усилия на
съветската делегация да се
постигне пълно разрешава-
не на възловите междуна-
родни въпроси, това не мо-
жа да се постигне, поради
капалата политика на прави-
телството на САЩ.

Трудещите се от всички
страна, обаче, знаят, че
Съветският съюз не ще на-
мали усилията си за пости-
гане на разбирателство.

Енчо КАЛАНОВ

председател на Общинския комитет
за защита на мира в Ресен

За три години шофьорът
Михаил Иванов от ДЗС в Гор-
на Оряховица е изминал 106,637
километра и е реализирал за
стойността една икономия
от 35,200 лева.

НОВА КНИЖАРНИЦА

В дните пред Седмичата
на българската книга в с.
Овча могила бе открита кни-
жарница. Всички жители от
района на двете села са до-
волни от тази хубава иници-
иатива на ДТП „Печатни-
произведения“. Доволни са
и учениците от началното
училище, програмната и
курсистите от селско-стопан-
ския техникум в селото ни.

За сега в книжарницата
са доставени всички учени-
чески, канцеларски и други
материали. Доставка е от-
части и селско-стопанска,
художествена и детска ли-
тература.

Разбира се, има още да
се желае за дообзавеждане
на новата книжарница, ка-
то набавяне маса-тегях,
фирма, витрина-изложба и
др., но това може да стане и
ще стане.

Вл. Маринов

За поговорки за общественото хранене!

КОГАТО ПРОДАВАЧЪТ Е ГРУБ

Продавач в една от пив-
ниците в с. Нова Върбовка
Каменска община е Йордан
Бангелов. Той често си по-
србва и е много груб с
клиентите.

Веднаж двама коопера-
тори поръчаха лимонада.
Въпреки настояването, той
не им даде чаши. Едното
шисе беше пукнато, но той
отказа да го замени. Дори
посегна да удари коопера-
тора, защото не иска да
изпие изветрялата лимона-
да.

Често хората искат да
вземат за в къщи лимонада
и сода. Но Бангелов дава
само на тези, на които той
иска.

Чудно ли е при това об-
служване, че планът за
пивницата системно не се
изпълнява?

Грн

ЛОШО СНАБДЯВАНЕ

От началото на март по-
требителните кооперации в
селата на Търновската град-
ска община преминаха към
„Наркооп“ — Търново.

Зарадваха се тогава и
жители на село Пушево.
Нали „Наркооп“ е градска
кооперация и снабдяване-

то на магазините ще бъде
по-добро!

Какво обаче се получа-
ва? По цяла седмица в пив-
ницата няма бира, лимона-
да и колбаси. Нередовно е
снабдяването и с хляб. А
в началото на всеки месец
кооператорите получават
аванс за трудните и искат
да си вземат напитки
за в къщи.

Г. Гиргинов

ПО ПОВОД КРИТИКАТА

Под тази рубрика бе по-
местен критичният материал
„За содите, лимонадите и
шисетата...“

От Градския народен съ-
вет ни съобщиха, че ръко-
водителите на търговските
организации са задължени
да правят заявки си за
газираните напитки по асо-
ртимент и количество по обек-
ти, а Градският промком-
бинат точно да ги изпълня-
ва. Търговските организа-
ции са задължени да снаб-
дят обектите си с достатъ-
чен брой содени шисета за
задоволяване нуждите на
гражданине. Шисета със
сода ще се дават и по до-
мовете срещу определен де-
позит.

ВЪПРОСЪТ ОЩЕ НЕ Е РАЗРЕШЕН

Критиката във вестника
по отношение асортимента
на изпращаните безалкохол-
ни напитки вече дава пър-
вите резултати, доставят се
различни видове лимонади,
а ако някъде това не е сто-
рено, причината може да
бъде само несъобразител-
ността на заявителите.

Неразрешен е още въпр-
осът с грифоновите стъкла.
Те са недостатъчни в ня-
кои от заведенията на ГТП
„Здрава храна“. Плащори-
те минават само веднаж в
денонощието и доставят мал-
ко шисета със сода, ко-
ято бързо се изчерпва.

Плащорите могат да ми-
нават и втори път, след
обед, за да заредят стъкла-
та със сода. Като се има
предвид, че през лятото
най-много се пие сода, не-
обходимо е в сладкарниците,
ресторантите и на под-
крепителните пунктове да
се осигурят по-големи ко-
личества сода. Содолимон-
денният цех разполага с до-
пълнителни шисета, които
може да даде през летния
сезон на заведенията за об-
ществено хранене срещу де-
позитни разписки.

Здр. АНТОНОВ
управител на сладкарница
„Малина“ — Търново

ГРИЖИТЕ ЗА ЧОВЕКА СЕГА

В последната априлска ве-
чер срещу светлия празник
на трудолюбие се — Първи
май — първенецът на клон
ДАП — Елена Петър Го-
сподинов получи парична на-
града като бригадир — пър-
венец в първомайското съ-
ревнование. Той получи на-
градата и от управлението в
Г. Оряховица. Радостен и
доволен бе, че ръководство-
то и другарите му правилно
оценяват труда му.

На път за в къщи той
се отби в оживените мага-
зини, накупи подаръци за
сина си Косю и за другар-
ката си. В къщи го посрещ-
наха две сияещи от радост
лица. Но в този радостен миг
за семейството настъпи го-
ляма тревога. Косю полу-
чи остри болки в стомаха.

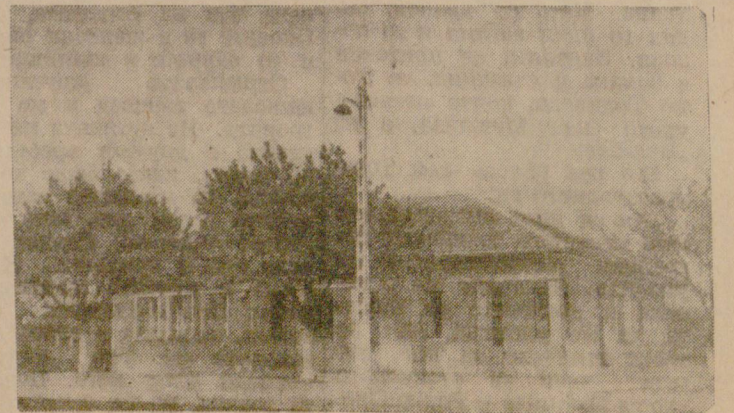
В поликлиниката набър-
зо дойдоха главният лекар
д-р Петков, д-р Стайков, д-р

Попова и д-р Николов. След
щателно изследване и кон-
султация те решиха, че е не-
обходима бърза хирургичес-
ка помощ. Разнесе се трево-
жният звън на телефона.
За по-малко от час от Тър-
ново дойде д-р Кънчев.

Всичко бе приготвено за
опериране на малкия. До
късно сред полунощ продъл-
жи операцията. Гнойният
апендицит бе отстранен, жи-
вотът на Косю бе във
опасност.

На Първи май Петър не
бе сред другарите си, но той
е доволен, че синът му бе
спасен. На 6 май с просъ-
зени очи майката прегърна
своия син и го отведе здрав
в къщи, безкрайно благодар-
на на лекарите, на топлине
грижи на Партията за здра-
вето на човека.

К. В. Иванов

Новата сграда на гара Ра-
даново. Осъществена е отко-
лешна мечта.

В. „БОРБА“
Стр. 3, бр. 62 от 21. V. 1960 г

ИЗМЪКНАТ ОТ ЛАПТЕ НА РЕЛИГИЯТА

Когато събираше членския внос за ДКМС от
младите войници младши сержант Колев разбра,
че редник Котев не е член на Комсомол. Това го
учуди много. Така е възможно млад човек да
откаже от колектива!

Котев нищо не скри от комсомолския секретар.
Той каза, че е завършил духовна семинария, за-
щото родителите му нямали средства да го издър-
жат в друго учебно заведение.

Бойците в поделението не останаха равно-
душни към своя другар. Комсомолецът Горсов ма-
даде за прочит подходяща атеистична литература.
От всяка прочетена страница редник Котев черпе-
ше поука. Една по една религиозните догми, които
се години преподавателите в семинарията са му
въплътавали, сега му се виждаха толкова фалшиви.

Вече сам започна да си обяснява „божните чу-
деса“, които стават в природата. Той е сред хо-
меще с радост, почувствува лекота. Той е сред хо-
мата. Те го изведоха от мрака и му показаха нов,
светъл път.

Редник Котев се очерта като дисциплиниран
войник и отличник по бойната и политическа под-
готовка. Той вече чувствуваше, че мястото му е в мла-
дежката организация, защото първа ти му подаде
лекката организация, защото първа ти му подаде
ръка, за да го направи добър гражданин.

Атанас Василев
На снимката: В минути на почивка мл. сержант Ко-
лев и редник Котев четат в „Народна младеж“.

ЗА ПОДОБРЯВАНЕ РАБОТАТА СРЕД
ТУРСКОТО И ЦИГАНСКОТО НАСЕЛЕНИЕ

С победата на деветосептемврийската социалистическа революция у нас се създадоха условия за ликвидиране на класовото подчинение, а заедно с това и на националното подчинение. За всички трудови хора, независимо от техния национален произход и принадлежност социализмът създаде възможност за свободен труд и благоденствие. Сега у нас няма фабриканти и чифликчи, банкери и лихвари, търговци и кръчмари, които да разполагат с труда на хората, да насажда пренебрежително отношение към различните национални групи, да ограничават и потъпкват техните права, техният достъп до просветните и културните институти, да сеят вражда между тях и българското население.

За всички национални групи и малцинства, в това число и за турското и циганското население, са създадени условия да живеят и се трудят така, както живеят и се трудят българският народ, отдал всичките си сили сега за осъществяване на величествената програма за ускорено икономическо развитие на социалистическата ни Родина.

Сега в окръга живеят около 15 — 16 000 турци и цигани. На работата на партийните организации, общинските народни съвети и отечествено-фронтските и комсомолските организации сред тях, бе посветено вчерашното окръжно съвещание, организирано по решение на Бюрото на Окръжния комитет на

БКП. На съвещанието присъстваха секретари на партийни комитети, председатели на общински съвети и на общински комитети на Отечествения фронт, профсъюзни и комсомолски ръководители, много активисти от турското и циганското население от общините, в които има такова население. Тук бяха и секретарите на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов и Иван Диков, секретарят на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Илиев, а също и представители на Окръжния комитет на Отечествения фронт, ОСПС и ДКМС. Присъстваха и др. Господинов, зав. отдел за работа сред малцинственото население при Централния комитет на БКП.

В доклада, който прочете секретарят на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, бяха изтъкнати настъпващите промени в отношението към малцинственото население след 9 септември 1944 година и условията, при които сега то живее и работи. Той посочи много примери на добре работещи и добре устроили своя живот турци и цигани, на много първенци в производството и носители на високите отличия из тяхната среда, каквито са Мюмине Курдова от ДИП „В. Коларов“ Търново носител на „Народен орден на труда — златен“, Мустафа Сюлев от ДЗС „Сталин“ Свищов носител на два златни ордена и много други.

Изказаха се много от присъстващите. Иван Кръ-

стев от с. Върбовка съобщи, че още от 1951 год. циганите от тяхното село са членове на ТКЗС и работят добре. Сега там в 48 добре обзаведени къщи живеят цигани.

— При нас не се делят циганите от българите, — заяви Георги Костов от с. Крушево — Много от тях са на отговорна работа. Аз съм съветник.

А Ниез Харлув от с. Росица съобщи, че благодарение на грижите на Партията и Народната власт сега 30 младежи — турци от селото са с висше образование. Четири турски семейства имат леки коли.

Председателят на Общинския комитет на Отечествения фронт с. Ресен Г. Дяков изнесе, че при тях е създадена лектория за политическата просвета на циганите, че в с. Володей е изграден ансамбъл от 25 души, програмата на който се посреща с интерес.

Изказаха се още Ив. Райков, секретар на ОСПС, Хасан Алиев от Търново, Д. Чаушев, Тр. Ралчев и много други.

Говори и другарят Господинов. Той се спря на успехите на Народната власт в издигането на културното равнище и битовото положение на турското и циганското население в страната. Изтъкна, че съвещанието ще помогне за подобряване работата с турското и циганското население в окръга и въвеждането му все повече в труда.

Съвещанието обсъди редица мероприятия.

ПОЧИВАТ ПШЕНИЦАТА
ОТ ПЛЕВЕЛИ

Тази година есенните посеви в с. Овча могила са сравнително чисти, нямат плевели както през другите години.

Въпреки това, от проверката, която се направи, се установи, че в блоковете в местността „Орта банр“ и „Керезлика“, засети с пшеница № 301, се среща силна. Бригадирът Йордан Пенев свика съвещание с бригадния актив, за да се проведе борбата срещу този плевел по-добре.

В резултат на добрата организация само за три дена бяха прочистени 2,500 дк пшенична площ от синапа.

П. Панчев, дописник

СЪОБЩЕНИЕ
НА РЕДАКЦИЯТА

Поради обявяването на неделя за присъствен, а на понеделник за неприсъствен ден, следващият брой на вестник „Борба“ ще излезе, вместо на 24 май, на 23 май — понеделник.

„ПОД ИГОТО“

Навремето по-малкият Хаджифранцов син като гимназист проявявал изумително невежество в учението. Но бялото брашно и парите юридически го прехвърляли в по-горен клас. Хубаво, ама последната година дошел нов литератор и се запялнал. С кръпки бил отзвезд, но държал на честолубието си.

— Аз — рекъл — съвестта си не продавам, искам знания.

Бре с мед го молили, две връзки суджук, че и пълна шапка с каймета му предложили — не ще и не ще. Ами сега? Но чорбаджи Минчо Францата не трепнал.

— Аз ли? Като хакпа ще те глътна — заканил се той и се отбил при местния полицейски началник.

— Така и така, господин Дамбазов... Големият вол на луканка ще ти донесе, само виж там вразуми това червено диване.

Ококорил очи Дамбазът, препасал шапката и

право в квартирата на ви-рогавия учител.

— Положението, даскале, е форс-мажор, — забуботил още от вратата той. — Чорбаджиата е на власт и с парите му не можеш се пребори, ами минавай момчето и си гледай кефа.

Старият преподавател Бошнаков, който лежал на панталона си кръпка, отначало не схванал намеренията му и се опитал да възрази:

— Ама най-сетне изпадам в абсурд с професията си, ваша милост. По цели часове го върти и две думи не мога да измолкам. Питам го да ми каже поне кой е написал романа „Под игото“, а то ме гледа като пате: — „Аз — казва — не съм го писал, пък не знам“.

— И баша му е такъв инатисти са, Ти ми дай сега изпита, пък аз ще го накарам да проговори. Море, не го писало ли? И майчиното си мляко ще каже, — скръцнал със зъби началникът.

И още същата вечер

вмъкнал в кауша нещастния Хаджифранцов наследник. Какво го е правил, струвал, не знам, но сутринта го пуснал на училището, посянал и надут като гайда.

— Готово бе, даскале! — завъртял телефона Дамбазът. — Призна си момчето, то го писало.

Свършил работа Мирчо Полицейският и излязъл вола на чорбаджиата, но отговаря, вместо на слабоматия чорбаджиин син, на него, лепнава приярок „Под игото“.

Георги ГРЪНЧАРОВ

СЕНЗАЦИЯ

— Мари жениии, знаете ли най-новото? — попита кака Пена в зенето.

— Думай да чуем де, какво е то? — изправила се за мотиките си жениите.

— То не е баш за казване, но ще кажа. У Янкови оня сина на дяда Кръсти Лаловския, дошла някаква си адвентистка от София, която разбирала от докторлък.

— Кой я знае каква ще да е! — усмихнаха се жениите.

— Не говорете тъй — до би сериозен вид кака Пена — Макар да не е учена от докторите имала право. Церила кай, чрез разтривки гастрит, тумор и... ялови жени.

— Хайде холан — ококорил очи баба Стефана — пък баш и ялови! Те докторите не могат, че тя ли!

Глогов трън

ФИЗКУЛТУРНА

БИБЛИОТЕКА

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

Градските кина в окръга ще проектират от 23 до 29 май следните филми: „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ“, ТЪРНОВО: „Специално поръчение“, ИСКРА, ТЪРНОВО: „Негово пожелание“, и „Танцувал малка госпожица“, НАПРЕДЪК, ТЪРНОВО: „Небето зове“, и „Небеса ни мечти“, ХР. БОТЕВ, ЛЯСКОВЕЦ: „Труфане“ и „Непоправимите“, ХР. БОТЕВ, ЕЛЕНА, Елени Овчиник, „Пътница“, АКАДЕМИЯ, Свищов: „Кръв“, „А. КОНСТАНТИНОВ“, СВИЩОВ: „Становането мъже“, М. ТЕАТЪР, ПЛАВИКЕН: „В 12-тия час“ и „Пучини“ и „ХАР-СТОЯНОВ“, ГРА Г. ОРИХОВИЦА: „Знамена на култе“ и „8-та вечер“.

ТЕАТЪР

Днес Държавния народен театър в Търново ще представи премиерата на новата светска комедия „Дон Жуан“. Със същата песна театърът ще гостува в с. Дюлуняна на 25 май, в с. Стражица на 26, и в с. Князидаров на 27, а на 28 и 29 май ще я представи в Търново.

Оперният състав при театъра ще играе на 25 май в Търново операта „Пелюка на Чангата“, а на 26 „Графиня Мариня“. На 28 и 29 май с Графиня Мариня“ съставът ще гостува в Разград.

СПОРТ

За първентство на „Б“ РФГ утре ще се срещнат отборите: „Етър“, Търново — „Волов“, Коларовград; „Ч. знаме“, Лисков — „Академик“, София; „Арда“, Кюстендил — „Локомотив“, Г. Орхановна; „Добруджа“, Толохун — „Марек“, Ст. Димитров; „Белое“, Ст. Загора — „Раковски“, Димитровград; „Чанлар“, Б. Салия — „Г. Занков“, Сливен; „Локомотив“, Пловдив — „Ботев“, Благоевград; „Ч. море, Варна — „Ботев“, Враца.

Нашите отбори в Северноизточната зона ще играят: „Б. Желез“, Пловдив — „Етър“ и Търново; „Левски“, Лисков — „Академик“, Каварна и „Академик“, Свищов — Зав. „Карл Маркс“, Река Лепина.

За първентство на „А“ Окръжния група ще се срещнат днес: „Локомотив“, П. Г. Орхановна — ДИЗ, Дебелев; утре: „Локомотив“, П. Г. Орхановна — „Интър“, Кюстендил; „Ботев“, Златарица — „Толбухин“, Димитровград; „Левски“, П. Тръбеш — „Левски“, Стрижков; „Бялослав“, Дюлуняна — „Лоза“, Сухиндол; „Щ. Цанков“, Морана — „Б. Киро“, Б. черка; „Ботев“, Иваница — „Н. Августини“, Драгомирво.

Гл. редактор. Хр. Ст. Консулов

ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ!

На 25 май втр. Търново ще изнесе

КОНЦЕРТ

прочутият южно-американски естраден състав

„Лос Парагуайос“

В програмата — южно-американски, парагвайски, мексикански песни.

Концертът ще се състои на летния театър от 18 и 20 часа

Билети при сладкарница „Малина“

Окръжно концертно бюро

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: вестник „Борба“ — Търново ул. „Насия Левска“ № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-53; зам. гл. редактор — 25-26, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25-27; отдел „Народно стопанство“ — 24-59, отдел „Култура, бит, хумор и сатира“ — 31-41; счетоводство — 32-53, канцелария — 31-25

ПЪЛНИП-ТОТЮ
ВЪВВОДЪ

Късно вечерта, завели без конете си, момичето у Тодор Атanasов в с. Драгижево. Оставили го там и заръчали на Тодор да го крне, докато го препратят някъде надалеч. След това се върнали при конете и преспали в гората

За едно ядене
нечути мъки

На сутринта им се поискало да се нахранят по-богато — вече имали пари. Но нямало кой да отиде в Търново да купи месо и друга горста. Никой не се решавал. Тогава Тотю си оставил коня и слязъл пеш в Търново. Отбил се в една гостилница на „Кая-баш“ да хапне. Като се хранил, видял го един запяния и го поизнал. Запятият се притекал в конака и съобщил, че Тотю Топалски, който отскял ухото на Мутушаа, е на „Кая-баш“.

Ето как описва сам Тотю арестуването си:

„Аз си ядах спокойно, когато отведнаж жандарми заградиха гостилницата и ме уловиха. Закараха ме в конака и доложиха на пашата, че ме уловили. Аз не знаех отначало за кое ме карат, дали за отсеченото ухо на Мутушаа в Горна Ориховица, или за отсечената

ръка на Хасаноговия син в Келеменча.

Отведоха ме при пашата, който ме попита:

— Ти ли си Тотю Топалски?

— Аз съм, — му отвърнах.

— Как си смеил да вдигнеш нож в сред пазара и да сечеш хората, както си отскял ухото на Мутушаа?

Разказах на пашата подробно защо се скарахме с Мутушаа и, че това стана пред сто души и, най-последно, как той посегна да ме удари и аз, за да се запазя, преварих го и го ударих.

— Ти ще харчиш да издериш Мутушаа, — ми каза пашата. — И, ако се случи да умре, ще бъдеш смъртно наказан! Вземете го! — каза той на стражата.

— Оковете го в железни окови и го запрате в тъмницата!

Стражарите извършиха пашовата заповед и ме затвориха. На сутринта ме изведоха с другите арестанти на двора, както беше тогавашният обичай да извеждат затворниците всеки ден, кога е хубаво времето. Седнах до един зид и запуших. Като стоях с другите арестанти, видях бюлюк-башията Селимаа, че влиза в двора съзвоняне си. Три кадъни вървяха след него. Познах ги всички, но си останах на мястото спокоен и продължих да си пуша цигарата. Кадъните бяха: старата — жената на Хасанаа, а двете

млади — дъщерите му.

От една бела — та в друга. Отсеченото ухо ме туря в прангата, а отсечената ръка ме туря, може би, на бесило, мислех си аз.

Докато се мотаех аз, тези мрачни мисли в главата ми, един турчин от затворниците се доближи до мене и ме попита:

— Познаваш ли ония три кадъни? Все тебе гледат и към тебе сочат.

— Нито съм ги виждал, нито пък ги познавам, — му отговорих и продължих да пуша спокойно.

Заведоха кадъните при пашата, а нас — в затвора.

Който не е стоял в турския затвор нищо не знае, не знае какво нещо е мръсотия и мъки на света! Аз се отказвам с отвращение да ги описвам. Доста е да спомена, че турският арестант-тун едва ли вижда нуждник на три дни веднаж.

Според сведенията, които добих в затвора, цом кадъните се явили пред пашата, разказали му подробно, че разбойници нападнали къщата им, убили Хасанаа и отсекли ръката на сина му.

— Не познахте ли някого от тези разбойници? — попитах пашата.

— Познахте, паша ефендим, — каза старата кадъна, — Единият от тях е вече тук в затвора.

— Чудновато е това, кадъндлар, — казал пашата и си погледил братата, — Как